

ພຣະຄຳພີ

ຈົດໝາຍຂອງ ເປໂຕ ສະບັບຕົ້ນ

ສະບັບ 2010

ຈົດໝາຍຂອງ ເປໂຕ ສະບັບຕົ້ນ

ບົດທີ 1

¹ເປໂຕ ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຮຽນ ພວກທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້ ແລະທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປເປັນຜູ້ພັກເຊົາໃນແຂວງປົນໂຕ, ແຂວງຄາລາເຕຍ, ແຂວງກາເປໂດເກຍ, ແຂວງອາເຊຍ ແລະແຂວງບິທິເນຍ. ²ຄືຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮູ້ລ່ວງໜ້າໄວ້ກ່ອນ ເພື່ອພຣະວິນຍານຈະຊົງຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຈະໃຫ້ນິບນ້ອມເຊື່ອຟັງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະຈະໃຫ້ຮັບການຂົດດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ. ຂໍພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກຈົ່ງບັງເກີດທະວີຄູນແກ່ທ່ານທັງຫລາຍເທີນ.

ຄວາມຫວັງອັນມີຊີວິດຢູ່

³ສາທຸກການ ແຕ່ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາແຫ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ, ຜູ້ໄດ້ຊົງພຣະມະຫາກະລຸນາແກ່ພວກເຮົາ, ຊົງໂຜດໃຫ້ພວກເຮົາບັງເກີດໃໝ່ ເຂົ້າສູ່ຄວາມຫວັງໃຈອັນມີຊີວິດຢູ່ ໂດຍການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ⁴ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບມໍລະດົກຊຶ່ງບໍ່ຮູ້ເປື່ອຍເນົາ, ບໍ່ຖືກຊົມມົວໝອງ, ແລະທ່ຽວແຫ້ງໄປບໍ່ໄດ້ ຊຶ່ງໄດ້ຮັກສາໄວ້ໃນມະຫາສະຫວັນເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍ. ⁵ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ລິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າຊົງເຝົ້າຮັກສາໄວ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຈົນໄດ້ເຖິງຄວາມພົ້ນຊຶ່ງພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະປະກົດໃນເວລາສຸດທ້າຍ. ⁶ໃນສິ່ງນີ້ແຫລະ, ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີຫລາຍ ເຖິງແມ່ນວ່າດຽວນີ້ຈໍາເປັນທີ່ພວກທ່ານຈະຕ້ອງທົນຄວາມທຸກໂສກ ດ້ວຍການຖືກທົດລອງຕ່າງໆ ໃນຊົ່ວເວລາໜຶ່ງ. ⁷ເຖິງແມ່ນວ່າຄໍາກໍ່ຍັງຖືກລອງເບິ່ງດ້ວຍໄຟ ແຕ່ຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກລອງກໍປະເສີດກວ່າຄໍາທີ່ຍ່ອມຮູ້ສູນຫາຍໄປ ດັ່ງນັ້ນການທົດລອງຕ່າງໆ ກໍເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຄວາມເຊື່ອທີ່ລອງແລ້ວນັ້ນ ປະກົດວ່າຄວນຮັບຄວາມສັນລະເສີນ, ສະຫງ່າລາສີ, ແລະກຽດຕິຍົດ ໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະສະເດັດມາປະກົດ. ⁸ພຣະອົງຜູ້ທີ່ທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ ແຕ່ພວກທ່ານກໍຍັງຮັກພຣະອົງຢູ່ ເຖິງແມ່ນວ່າຂະນະນີ້ພວກທ່ານບໍ່ເຫັນພຣະອົງ ແຕ່ຍັງເຊື່ອແລະຊື່ນຊົມຍິນດີດ້ວຍຄວາມຍິນດີອັນຮຸ່ງເຮືອງ ຊຶ່ງເຫລືອທີ່ຈະອະທິບາຍໄດ້. ⁹ແລ້ວທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງໄດ້ຮັບຕາມຈຸດປະສົງແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກທ່ານ ຄືວິນຍານຈິດຂອງພວກທ່ານຈະໄດ້ລອດພົ້ນ.

¹⁰ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທໍາຜູ້ໄດ້ທໍານວາຍເຖິງພຣະຄຸນ ຊຶ່ງຈະບັງເກີດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ກໍໄດ້ຄົ້ນຄວ້າແລະສືບຖາມຫາຢ່າງຖ້ວນຖືກຽວກັບເລື່ອງຄວາມພົ້ນນີ້. ¹¹ເຂົາໄດ້ສືບຄົ້ນຫາວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນເຂົາ ໄດ້ຊົງບົ່ງໄວ້ເຖິງຄາວໃດແລະເວລາຢ່າງໃດເມື່ອພຣະອົງຊົງທໍານວາຍໄວ້ເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະຄຣິດ ແລະເຖິງສະຫງ່າລາສີທີ່ຈະມາພາຍຫລັງຄວາມທຸກທໍລະມານນັ້ນ. ¹²ກໍຊົງສະແດງໃຫ້ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທໍານັ້ນຊາບວ່າ ທີ່ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ປະຕິບັດໃນເຫດການທັງປວງນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບເຂົາເອງ ແຕ່ສໍາລັບທ່ານທັງຫລາຍ ບັດນີ້ຄົນທີ່ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຜູ້ຊົງຮັບໃຊ້ມາຈາກສະຫວັນ ເຫດການເຫລົ່ານີ້ເປັນ

ສິ່ງຊຶ່ງພວກເທວະດາປາດຖະໜາຈະພິຈາລະນາເບິ່ງ.

ຊົງບັນຊາໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດຢ່າງບໍລິສຸດ

¹³ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງຕຽມຕົວຕຽມໃຈຂອງພວກທ່ານໃຫ້ດີ ຈົ່ງມີສະຕິລະວັງຕົວ ແລະຈົ່ງຕັ້ງຄວາມຫວັງໃຫ້ເຕັມບໍລິບູນໃນພຣະຄຸນ ຄືພຣະຄຸນຊຶ່ງຈະຊົງໄຜດປະທານແກ່ພວກທ່ານ ເມື່ອພຣະເຊຊູ ຈະສະເດັດມາປະກົດ. ¹⁴ໂດຍທີ່ພວກທ່ານເປັນລູກທີ່ຟັງຄວາມ ຢ່າໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມກິເລດຕັນຫາແບບເກົ່າ ຢ່າງເມື່ອພວກທ່ານຍັງໂງ່ຢູ່. ¹⁵ແຕ່ເພາະພຣະອົງຜູ້ຊົງເອີ້ນທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນບໍລິສຸດ ຝ່າຍພວກທ່ານ, ຈຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ບໍລິສຸດໃນກິລິຍາວາຈາທຸກປະການເໝືອນກັນ. ¹⁶ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ, “ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນບໍລິສຸດ ເພາະຝ່າຍເຮົາບໍລິສຸດ.” ¹⁷ແລະຖ້າພວກທ່ານອ້ອນວອນທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງພິພາກສາທຸກຄົນຕາມກິເລດຂອງເຂົາໂດຍບໍ່ເລືອກໜ້າຜູ້ໃດ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກທ່ານເອີ້ນພຣະອົງວ່າ “ພຣະບິດາ” ກໍຕາມ ຈຶ່ງປະຕິບັດໄປດ້ວຍຄວາມຍາກເກງຕະຫລອດເວລາທີ່ພວກທ່ານອາໄສຢູ່ໃນໂລກນີ້. ¹⁸ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ແລ້ວວ່າ ພຣະອົງຊົງໂຖ່ພວກທ່ານອອກຈາກການດຳເນີນຊີວິດອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ຮັບຕໍ່ຈາກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ ບໍ່ແມ່ນໂຖ່ໄວ້ດ້ວຍສິ່ງຂອງທີ່ເສື່ອມສູນໄປຄືເງິນຫລືຄຳ. ¹⁹ແຕ່ຊົງໂຖ່ດ້ວຍພຣະໂລຫິດອັນຊົງມີຄ່າຂອງພຣະຄຣິດ ເໝືອນດັ່ງເລືອດລູກແກະທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິຫລືຮອຍດ່າງ. ²⁰ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດພຣະຄຣິດນັ້ນໄວ້ກ່ອນຊົງສ້າງໂລກ ແຕ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ພຣະອົງປະກົດໃນເວລາສຸດທ້າຍນີ້ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍ. ²¹ເພາະດ້ວຍພຣະຄຣິດນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະຄຣິດເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ, ແລະຊົງປະທານສະຫງ່າລາສີໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ຈົນກວ່າຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງໃຈຂອງພວກທ່ານຈຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ.

²²ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຊຳລະຈິດໃຈຂອງຕົນ ໃຫ້ບໍລິສຸດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງຈົນມີຄວາມຮັກພວກພີ່ນ້ອງຢ່າງຈິງໃຈ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍເຕັມໃຈ. ²³ດ້ວຍວ່າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເກີດໃໝ່ແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກແນວປູກທີ່ອາດເປື້ອຍເນົາ ແຕ່ເກີດຈາກແນວປູກທີ່ບໍ່ອາດເປື້ອຍເນົາ ຄືເກີດຈາກພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າອັນຊົງຊີວິດ ແລະຕັ້ງໝັ້ນຄົງ.

²⁴ເພາະວ່າ,

“ບັນດາມະນຸດທັງໝົດເປັນເໝືອນຕົ້ນຫຍ້າ
 ແລະບັນດາສະຫງ່າລາສີຂອງເຂົາກໍເປັນເໝືອນດອກຫຍ້າ
 ຕົ້ນຫຍ້າກໍຫຼົງໄປ ແລະດອກມັນກໍຫ່ວງຫລົ້ນໄປ.

²⁵ແຕ່ພຣະທຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ເປັນນິດ” ພຣະທຳນັ້ນຄືຂ່າວປະເສີດທີ່ໄດ້ປະກາດໃຫ້ພວກທ່ານຊາບແລ້ວ.

ບົດທີ 2

ສິລາທີ່ຊົງຊີວິດແລະຊົນຊາດບໍລິສຸດ

¹ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງລະຖິ້ມຄວາມຄິດຮ້າຍທັງປວງ, ກິນອຸປາຍທຸກຢ່າງ, ການໜ້າ

ຊື່ໃຈຄົດ, ຄວາມອິດສາ ແລະຄຳເວົ້ານິນທາທັງໝົດ. ²ເໝືອນເດັກນ້ອຍໆ ທີ່ເກີດໃໝ່ ຈຶ່ງຮ້ອນໃຈປາດຖະໜາທານໍ້າມັນອັນບໍລິສຸດຝ່າຍວິນຍານ ເພື່ອດ້ວຍນໍ້າມັນນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານຈະເລີນຂຶ້ນເຖິງຄວາມພົ້ນ. ³ເພາະພວກທ່ານໄດ້ຊົມລົດຮູ້ແລ້ວວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະກອບດ້ວຍພຣະກະລຸນາຄຸນ.

⁴ຈົ່ງມາຫາພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະສິລາທີ່ຊົງຊີວິດ ຊຶ່ງຝ່າຍມະນຸດໄດ້ປະຖິ້ມເສຍ ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ແລະຊົງຖືວ່າມີຄ່າ. ⁵ທ່ານທັງຫລາຍກໍເປັນເໝືອນຫີນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ພວກທ່ານຈົ່ງຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງກໍ່ຂຶ້ນເປັນພຣະວິຫານຝ່າຍວິນຍານ, ເປັນປະໂລຫິດບໍລິສຸດເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຝ່າຍວິນຍານ ຊຶ່ງຊອບພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

⁶ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວວ່າ,

“ເບິ່ງແມ, ເຮົາວາງຫີນກ້ອນໜຶ່ງລົງໃນເມືອງຊີໂອນ
ເປັນຫີນເສົາເອກທີ່ເລືອກໄວ້ແລ້ວ ແລະເປັນຫີນທີ່ມີຄ່າອັນປະເສີດ
ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນຫີນນັ້ນກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍຈັກເທື່ອ.”

⁷ຄຳປະເສີດນັ້ນມີສຳລັບທ່ານທັງຫລາຍທີ່ວາງໃຈເຊື່ອ ແຕ່ສຳລັບຄົນທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອນັ້ນ,
“ຫີນທີ່ຊ່າງກໍຖິ້ມເສຍແລ້ວຫີນນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ກັບກາຍມາເປັນຫີນເສົາເອກ.”

⁸ແລະ,

“ເປັນຫີນທີ່ເຮັດໃຫ້ຕຳສະດຸດແລະເປັນຫີນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດລົ້ມ”

ທີ່ເຂົາສະດຸດນັ້ນກໍເພາະເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະທຳ ເຂົາກໍຖືກຊົງກຳນົດໄວ້ສຳລັບການນີ້ແຫລະ.

⁹ແຕ່ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍເປັນຊາດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ເປັນປະໂລຫິດຫລວງ, ເປັນປະຊາຊາດບໍລິສຸດ, ເປັນພົນລະເມືອງຂອງພຣະເຈົ້າເອງ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ປະກາດພຣະບາລະມີຂອງພຣະອົງ ຜູ້ໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກທ່ານໃຫ້ອອກມາຈາກຄວາມມືດ ເຂົ້າໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງອັນມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ. ¹⁰ຄືເມື່ອກ່ອນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ມີຊາດ ແຕ່ບັດນີ້ເປັນພົນລະເມືອງຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອກ່ອນພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະກະລຸນາ ແຕ່ບັດນີ້ພວກທ່ານໄດ້ຮັບພຣະກະລຸນາແລ້ວ.

ດຳເນີນຊີວິດເໝືອນເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງພຣະເຈົ້າ

¹¹ທ່ານທີ່ຮັກທັງຫລາຍເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຕືອນສະຕິພວກທ່ານ ເໝືອນເປັນຄົນຕ່າງຊາດທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃນໂລກນີ້ ໃຫ້ງົດເວັ້ນຈາກຕົນທາແນວມະນຸດ ຊຶ່ງທຳເສີກຕໍ່ສູ້ຈິດວິນຍານ. ¹²ຈົ່ງດຳເນີນຊີວິດອັນດີຖຸກມາງຄົນຕ່າງຊາດ ເພື່ອໃນກໍລະນີທີ່ເຂົາຕິຕຽນນິນທາພວກທ່ານວ່າເປັນຄົນເຮັດຊົ່ວນັ້ນ ເຂົາກໍຈະສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າໃນວັນທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາ ເພາະເຂົາໄດ້ແລເຫັນການດີທີ່ພວກທ່ານປະຕິບັດນັ້ນ.

¹³ເພາະເຫັນແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ຂັ້ງຄັບທີ່ມະນຸດຕັ້ງໄວ້ທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າຜູ້ນັ້ນຈະເປັນມະຫາກະສັດຜູ້ສູງສຸດ. ¹⁴ຫລືຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງທີ່ໄດ້ຮັບສັງຈາກພຣະມະຫາກະສັດນັ້ນ ໃຫ້ລົງໂທດຜູ້ທີ່ເຮັດຊົ່ວແລະຍົກຍ້ອງຜູ້ທີ່ເຮັດດີ. ¹⁵ເພາະນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າເປັນດັ່ງນີ້ແຫລະ, ຄືດ້ວຍເຮັດການດີດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະໄດ້ລະງັບຄວາມໂງ່ຂອງຄົນ

ທີ່ບໍ່ມີສະຕິໃຫ້ມິດເສຍ. ¹⁶ຈົ່ງດຳເນີນຊີວິດຢ່າງຄົນມີເສລີພາບ ແຕ່ຢ່າໃຊ້ເສລີພາບນັ້ນເປັນຂໍ້ອ້າງເພື່ອເຮັດຄວາມຊົ່ວ ແຕ່ຈົ່ງດຳເນີນຊີວິດເໝືອນເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງພຣະເຈົ້າ. ¹⁷ຈົ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ທຸກຄົນ ຈົ່ງຮັກບັນດາພີ່ນ້ອງ ຈົ່ງຢ່າເກາງພຣະເຈົ້າ ແລະຈົ່ງຖວາຍກຽດແດ່ມະຫາກະສັດ.

ພຣະເຢຊູຊົງທົນທຸກທໍລະມານເປັນຕົວຢ່າງ

¹⁸ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ເອີຍ, ຈົ່ງຍອມຟັງນາຍຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມໂຄລົບທຸກຢ່າງ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ນາຍທີ່ເປັນຄົນໃຈດີສຸພາບເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ທັງນາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍເໝືອນກັນ. ¹⁹ຖ້າຜູ້ໃດຍອມຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານອັນບໍ່ເປັນທຳເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຈົ້າ ນັ້ນແຫລະ, ເປັນການຊອບ. ²⁰ເພາະຖ້າພວກທ່ານເຮັດການຊົ່ວແລະອິດທົນເອົາການຂຽນຕີເພາະເຮັດຊົ່ວ ຈະເປັນການດີການຊອບຢ່າງໃດ ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານເຮັດການດີແລະອິດທົນເອົາຄວາມທຸກທໍລະມານເພາະການດີນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເປັນການຊອບຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ. ²¹ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກທ່ານໄວ້ສຳລັບການນີ້ແຫລະ ເພາະພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຊົງທົນທຸກທໍລະມານແທນທ່ານທັງຫລາຍເໝືອນກັນ ໂດຍໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຕິດຕາມຮອຍພຣະບາດຂອງພຣະອົງ. ²²“ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເຮັດບາບຈັກປະການແລະຄຳອຸປາຍໃນພຣະໂອດຂອງພຣະອົງກໍຊອກບໍ່ພົບ”. ²³ເມື່ອເຂົາກ່າວຄຳຫຍາບຊ້າຕໍ່ພຣະອົງ ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວຄຳຫຍາບຊ້າຕອບ ເມື່ອພຣະອົງຊົງທົນທຸກທໍລະມານ ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ຊູ່ເຂັ້ນ ແຕ່ຊົງມອບເລື່ອງຂອງພຣະອົງໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງພິພາກສາຢ່າງຍຸດຕິທຳ. ²⁴ໃນພຣະກາຍຂອງພຣະອົງເອງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບແບບບາບຂອງພວກເຮົາໄປເຖິງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຕາຍເສຍຝ່າຍການບາບແລະມີຊີວິດຝ່າຍຄວາມຊອບທຳ ດ້ວຍບາດແຜຂອງພຣະອົງ ທ່ານທັງຫລາຍກໍດີປົກກະຕິແລ້ວ. ²⁵ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍເປັນເໝືອນແກະທີ່ຫລົງທາງໄປ ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຕ່າວຄົນມາຫາພຣະຜູ້ລ້ຽງແລະຜູ້ດູແລຈິດວິນຍານຂອງທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ.

ບົດທີ 3

ການປະຕິບັດລະບຽບລະຫວ່າງພັນລະຍາສາມີ

¹ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ເປັນພັນລະຍາກໍເໝືອນກັນ ຈົ່ງຍອມຟັງສາມີຂອງຕົນ ເພື່ອວ່າຖ້າສາມີຜູ້ໃດບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ການປະຕິບັດຂອງພັນລະຍາກໍອາດຈະຈູງໃຈສາມີໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເວົ້າຈັກຄຳ. ²ຄືເມື່ອສາມີຈະໄດ້ແລເຫັນການປະຕິບັດອັນບໍລິສຸດແລະອ່ອນນ້ອມຂອງພວກທ່ານຜູ້ເປັນພັນລະຍາ. ³ການປະດັບຕົກແຕ່ງກາຍນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ເປັນການປະດັບຕົກແຕ່ງພາຍນອກ ຄືການຖັກຜົມ, ໃສ່ເຄື່ອງຄຳ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງ. ⁴ແຕ່ໃຫ້ເປັນການປະດັບທີ່ຊ້ອນໄວ້ໃນຈິດໃຈ ແຕ່ງດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບທີ່ບໍ່ຮູ້ເສື່ອມສູນ ຄືດ້ວຍຈິດໃຈອ່ອນສຸພາບແລະສະຫງົບຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າສູງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ. ⁵ເຫດວ່າບັນດາແມ່ຍິງຜູ້ມີສິນທຳໃນເຊັ່ນບູຮານຜູ້ຊົງມີຄວາມຫວັງໃນພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຕົກແຕ່ງກາຍຢ່າງນັ້ນ ໂດຍໄດ້ຍອມຟັງສາມີຂອງຕົນ. ⁶ເໝືອນຢ່າງນາງຊາຣາໄດ້ຍອມຟັງອັບລາຮາມແລະເອີ້ນທ່ານວ່າ “ນາຍ” ຖ້າພວກທ່ານເຮັດດີບໍ່ຕົກໃຈກົວຕໍ່ສິ່ງໃດ ພວກທ່ານກໍກາຍເປັນລູກຫລານຂອງນາງແລ້ວ. ⁷ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ເປັນ

ສາມີກໍເໝືອນກັນ, ຈົ່ງຢູ່ກິນກັບພັນລະຍາດ້ວຍເຂົ້າໃຈວ່ານາງເປັນເພດອ່ອນແອກວ່າ ຈົ່ງນັບຖືພັນລະຍາເໝືອນເປັນຜູ້ຮ່ວມກັນຮັບພຣະຄຸນແຫ່ງຊີວິດເປັນມໍລະດົກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດຂັດຂວາງຄວາມອ້ອນວອນຂອງພວກທ່ານ.

ຍອມຫົນທຸກຍ້ອນເຮັດການດີ

⁸ໃນທີ່ສຸດນີ້ພວກທ່ານທຸກຄົນຈົ່ງເປັນນໍ້າໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ຈົ່ງເຫັນອົກເຫັນໃຈກັນຈົ່ງຮັກກັນເໝືອນພີ່ນ້ອງຮ່ວມທ້ອງ ຈົ່ງມີຈິດໃຈເອັນດູແລະຖ່ອມລົງ. ⁹ຢ່າຮ້າຍຕອບແທນການຮ້າຍ ຢ່າດໍາຕອບແທນການດໍາ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ຈົ່ງອວຍພອນແກ່ເຂົາ ດ້ວຍວ່າພຣະອົງຊົງເອີ້ນພວກທ່ານໃຫ້ເຮັດການຢ່າງນີ້ແຫລະ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນມາເປັນມໍລະດົກ. ¹⁰ເພາະວ່າ,

“ຜູ້ທີ່ຢາກຮັບຊີວິດອັນດີ
ແລະປາດຖະໜາທີ່ຈະເຫັນວັນສະຫຼຸກ
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຫ້າມລິ້ນຂອງຕົນ ບໍ່ໃຫ້ເວົ້າຄວາມຊົ່ວ
ແລະຫ້າມປາກ ບໍ່ໃຫ້ກ່າວຄໍາອຸປາຍລັລວງ.

¹¹ ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເວັ້ນໜີຈາກການຊົ່ວແລະເຮັດການດີ
ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນສະແຫວງຫາສັນຕິສຸກແລະພະຍາຍາມຕິດຕາມໄປ.”

¹² “ພຣະເນດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຝົ້າເບິ່ງຄົນຊອບທໍາ
ແລະພຣະອົງກໍຊົງຮັບຟັງຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຂົາ
ແຕ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຊົງຕໍ່ສູ້ບັນດາຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວ.”

¹³ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍກາຍເປັນຄົນໝັ້ນໃຈເຮັດການດີ ໃຜໜີຈະເຮັດຮ້າຍແກ່ທ່ານ. ¹⁴ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານທັງຫລາຍທົນທຸກເພາະໄດ້ເຮັດການຊອບທໍາ ພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ ແຕ່ຢ່າຊູ່ຢ້ານການທີ່ເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານສະດຸ້ງຕົກໃຈນັ້ນ ແລະຢ່າວິຕົກກັງວົນ. ¹⁵ແຕ່ໃນໃຈຂອງທ່ານທັງຫລາຍ, ຈົ່ງໂຄລົບນັບຖືພຣະຄຣິດວ່າເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງມີໃຈພ້ອມຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອພວກທ່ານຈະສາມາດຕອບແກ້ຕົວໄດ້ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ຖາມພວກທ່ານວ່າ ທ່ານມີເຫດຜົນປະການໃດຈົ່ງມີຄວາມຫວັງຢ່າງນີ້. ¹⁶ແຕ່ຈົ່ງຕອບດ້ວຍໃຈສຸພາບແລະຢ່າເກງ ແລະໃຫ້ມີໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບອັນເສາະໃສເພື່ອວ່າ, ເມື່ອພວກທ່ານຖືກປະໝາດນິນທາ ຄົນທີ່ກ່າວຫຍາບຊ້າຕໍ່ທ່ານ ນຽມຄຣິສະຕຽນອັນດີຂອງພວກທ່ານນັ້ນ ກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ. ¹⁷ເພາະວ່າຖ້ານໍ້າພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນດີໃຫ້ພວກທ່ານທົນທຸກຍ້ອນເຮັດການດີ ກໍດີກວ່າຕ້ອງທົນທຸກຍ້ອນເຮັດການຊົ່ວ.

¹⁸ດ້ວຍວ່າພຣະຄຣິດກໍເໝືອນກັນ, ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເທື່ອດຽວເປັນການສິ້ນສຸດ ເພື່ອແທນຄວາມຜິດບາບ ຄືພຣະອົງຜູ້ຊອບທໍາແທນຜູ້ບໍ່ຊອບທໍາ ເພື່ອຈະໄດ້ນໍາເຮົາທັງຫລາຍໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ ຝ່າຍກາຍພຣະອົງຊົງຖືກປະທານເສຍ ແຕ່ຝ່າຍວິນຍານພຣະອົງຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ. ¹⁹ແລະໂດຍທາງວິນຍານນັ້ນພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປປະກາດແກ່ບັນດາວິນຍານທີ່ຖືກຄຸກຢູ່.

²⁰ຊົ່ງເມື່ອກ່ອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ຄືເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງສະແດງຄວາມອິດທິນດິນ

ນານໃນສະໄໝຂອງ ໂນອາ ຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງສ້າງນາວາຢູ່ ໃນນາວາມີຄົນຈຳນວນນ້ອຍ ຄື ແປດຄົນ ທີ່ໄດ້ຜ່ານພົ້ນນ້ຳຖ້ວມນັ້ນ. ²¹ນ້ຳນັ້ນໝາຍເຖິງພິທີບັບຕິສະມານີທີ່ໃຫ້ພວກທ່ານລອດ ພົ້ນດຽວນີ້ ບັບຕິສະມານີບໍ່ແມ່ນການຊຳລະສິ່ງເບື້ອນເປີທາງຮ່າງກາຍ ແຕ່ເປັນການຮຽນຂໍ້ຕໍ່ ພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບອັນເສາະໃສ ບັບຕິສະມານີໃຫ້ເຖິງທີ່ພົ້ນ ເພາະດ້ວຍການ ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ. ²²ຜູ້ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໃນມະຫາສະຫວັນ ແລະຊົງສະ- ຖິດຢູ່ເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍມີຝູງເທວະດາແລະບັນດາຜູ້ມີອຳນາດແລະລິດ- ເດດຖືກຊົງມອບໄວ້ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

ບົດທີ 4

ຜູ້ຮັບມອບໝາຍທີ່ດີແຫ່ງພຣະຄຸນ

¹ສັນນັ້ນ ໂດຍເຫດທີ່ພຣະຄຣິດ ໄດ້ຊົງທົນທຸກທໍລະມານທາງພຣະກາຍແລ້ວ ທ່ານທັງຫລາຍ ກໍຈົ່ງມີຄວາມຄຶດຢ່າງດຽວກັນນັ້ນ ເປັນເຄື່ອງອາວຸດເໝືອນກັນ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ທົນທຸກທໍລະມານ ທາງກາຍກໍໄດ້ຢຸດເສຍຈາກການຜິດບາບ. ²ເພື່ອຈະບໍ່ດຳເນີນຊີວິດທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ໃນໂລກຕາມ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງມະນຸດ ແຕ່ດຳເນີນໄປຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ. ³ດ້ວຍວ່າຄາວທີ່ ລ່ວງພົ້ນໄປແລ້ວນັ້ນ ທີ່ໄດ້ເຮັດຕາມໃຈຊອບຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ກໍພຽງພໍແລ້ວ ຄືຄາວເມື່ອໄດ້ ເຮັດຕາມລາຄະຕັນຫາ, ຕາມໃຈປາດຖະໜາອັນຊົ່ວ, ຕື່ມເຫລົ້າເມົາສຸລາ, ລ້ຽງກັນຢ່າງເຖິງໃຈ, ຮ່ວມກັນກິນເຫລົ້າເກີນສ່ວນ, ແລະຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມຊົ່ວຜິດທຳ. ⁴ໃນເລື່ອງນີ້ເຂົາກໍປະຫລາດ ໃຈທີ່ພວກທ່ານບໍ່ຍອມແລ່ນໄປເຂົ້າສ່ວນກັບເຂົາ ໃນການຊົ່ວຮ້າຍອັນເຫລືອລົ້ນເໝືອນຢ່າງເຂົາ ແລະເຂົາກໍກ່າວຄຳນິນທາໃສ່ພວກທ່ານ. ⁵ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງໃຫ້ການແກ່ພຣະອົງ ຜູ້ພ້ອມ ແລ້ວທີ່ຈະຊົງພິພາກສາທັງຄົນເປັນແລະຄົນຕາຍ. ⁶ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ຂ່າວປະເສີດໄດ້ຊົງ ປະກາດແກ່ພວກຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວເໝືອນກັນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຖືກຊົງພິພາກສາໃນເມື່ອກາຍ ເໝືອນຢ່າງມະນຸດທົ່ວໆ ໄປແລ້ວຈະໄດ້ມີຊີວິດທາງຈິດວິນຍານຢ່າງດຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

⁷ອາວະສານຂອງສິ່ງທັງປວງໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງມີສະຕິອັນດີ ແລະຄອຍລະວັງຕົວສຳລັບການອ້ອນວອນ. ⁸ທີ່ສຳຄັນກວ່າສິ່ງອື່ນໆທັງໝົດກໍຄືຈົ່ງຮັກເຊິ່ງກັນ ແລະກັນດ້ວຍເຕັມໃຈ ເພາະຄວາມຮັກປົກປັງຄວາມຜິດບາບໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ⁹ທ່ານທັງ- ຫລາຍຈົ່ງຕ້ອນຮັບເຊິ່ງກັນແລະກັນໂດຍບໍ່ຈົ່ມ. ¹⁰ຕາມທີ່ທຸກຄົນໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຊົງປະທານໃຫ້ແລ້ວ ກໍໃຫ້ໃຊ້ຂອງປະທານນັ້ນເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ກັນແລະກັນ ເໝືອນເປັນຜູ້ຮັບມອບໝາຍຜູ້ດີທີ່ຮັບ ໃຊ້ພຣະຄຸນນານາປະການຂອງພຣະເຈົ້າ. ¹¹ຖ້າຜູ້ໃດກ່າວ ກໍໃຫ້ເໝືອນຜູ້ກ່າວພຣະທຳຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຜູ້ບໍລິການຮັບໃຊ້ ກໍໃຫ້ບໍລິການຮັບໃຊ້ເໝືອນຜູ້ຮັບກຳລັງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງ ໂຜດປະທານໃຫ້ ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງໄດ້ກຽດໃນການທັງປວງ ໂດຍທາງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ສະຫງ່າລາສີແລະລິດທານຸພາບຊົງມີແກ່ພຣະອົງສືບໆ ໄປເປັນນິດ ອາແມນ.

ການຍອມທົນທຸກຢ່າງຄຣິສະຕຽນ

¹²ພວກທີ່ຮັກເອີຍ, ຢ່າປະຫລາດໃຈທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຮ້ອນຢ່າງແສນສາທັດເປັນ

ການລອງໃຈ ເໝືອນກັບວ່າເປັນເຫດອັນແປກປະຫລາດເກີດຂຶ້ນກັບພວກທ່ານ. ¹³ແຕ່ທ່ານທັງ-
 ຫລາຍຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະຄຣິດ ເພື່ອວ່າ, ເມື່ອ
 ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງປາກົດຂຶ້ນ ພວກທ່ານກໍຈະໄດ້ຊົມຊື່ນຍິນດີຢ່າງຫລວງຫລາຍເໝືອນ
 ກັນ. ¹⁴ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຖືກໝິ່ນປະໝາດເພາະພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ພວກທ່ານກໍເປັນ
 ສຸກ ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຜູ້ຊົງສະຫງ່າລາສີ ຄືພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບ
 ພວກທ່ານ. ¹⁵ແຕ່ວ່າຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມທຸກເພາະເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ, ເປັນຂະ-
 ໂມຍ, ເປັນຜູ້ທໍາຮ້າຍ, ຫລືເປັນຜູ້ທຽວຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບກິດທຸລະຂອງຄົນອື່ນ. ¹⁶ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຮັບ
 ທຸກເພາະມີຊື່ວ່າເປັນຄຣິສະຕຽນ ກໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີຄວາມລະອາຍ ແຕ່ໃຫ້ຖວາຍພຣະກຽດແດ່
 ພຣະເຈົ້າເພາະຊື່ນັ້ນ. ¹⁷ດ້ວຍວ່າເຖິງ ເວລາແລ້ວທີ່ການຊົງພິພາກສາຈະຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຄົວ
 ເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຖ້າການພິພາກສານັ້ນເລີ່ມຕົ້ນທີ່ພວກເຮົາກ່ອນປາຍທາງຂອງຄົນ
 ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນຢ່າງໃດ. ¹⁸ຖ້າຄົນຊອບທໍາຈະລອດ
 ພົ້ນໄດ້ດ້ວຍຍາກ ຄົນປະໝາດພຣະເຈົ້າແລະຄົນຜິດບາບຈະໄປຢູ່ໃສ. ¹⁹ເຫດສັນນັ້ນໃຫ້ຄົນທັງ-
 ຫລາຍທີ່ທົນທຸກທໍລະມານຕາມນໍ້າພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຝາກຈິດວິນຍານຂອງຕົນໄວ້ກັບ
 ພຣະອົງດ້ວຍການປະຕິບັດອັນດີ ຄືໃຫ້ຝາກໄວ້ກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງຜູ້ທັງທໍາ.

ບົດທີ 5

ຈົ່ງລ້ຽງຜູງແກະຂອງພຣະເຈົ້າ

¹ເຫດສັນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໃນຖານະທີ່ເປັນເຖົ້າແກ່ຜູ້ໜຶ່ງ, ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານ
 ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະມີສ່ວນທີ່ຈະຮັບສະຫງ່າລາສີຊຶ່ງຈະປະກົດມາພາຍຫລັງ ຈົ່ງເຕືອນສະຕິ
 ບັນດາເຖົ້າແກ່ໃນຖ້າມາກາງທ່ານທັງຫລາຍ. ²ຈົ່ງລ້ຽງຜູງແກະຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຝາກໄວ້ກັບພວກ
 ທ່ານ ຈົ່ງດູແລເຂົາບໍ່ແມ່ນດ້ວຍໃຈຂົມຂຶ້ນ ແຕ່ດ້ວຍເຕັມໃຈຕາມນໍ້າພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່
 ແມ່ນດ້ວຍເຫັນແກ່ຊັບສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ມາໃນທາງທຸຈະລິດ ແຕ່ດ້ວຍໃຈເຫລື້ອມໃສ. ³ບໍ່ແມ່ນ
 ເໝືອນເປັນເຈົ້ານາຍເໝືອນພວກທີ່ຊົງຝາກໄວ້ກັບພວກທ່ານ ແຕ່ໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ຜູງແກະ
 ນັ້ນ. ⁴ແລະເມື່ອພຣະຜູ້ລ້ຽງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຈະສະເດັດມາປະກົດ ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບສະຫງ່າ
 ລາສີເປັນພວງມາໄລທີ່ບໍ່ຮູ້ທ່ຽວແຫ້ງໄປ.

⁵ເໝືອນດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸອ່ອນກວ່າ ຈົ່ງມ້ອມຟັງພວກເຖົ້າແກ່ ພວກທ່ານ
 ທຸກຄົນຈົ່ງເອົາຄວາມຖ່ອມໃຈເປັນເຄື່ອງຄາດແອວໄວ້^[1] ໃນການປະຕິບັດເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ
 ດ້ວຍວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ຈອງທອງແຕ່ຊົງປະທານພຣະຄຸນແກ່ຄົນທີ່ຖ່ອມໃຈລົງ.” ⁶ເຫດ
 ສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຖ່ອມໃຈລົງໃຕ້ພຣະຫັດອັນຊົງລິດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຊົງ
 ຍົກພວກທ່ານຂຶ້ນເມື່ອເຖິງເວລາອັນຄວນ. ⁷ຈົ່ງປະຄວາມກະວົນກະວາຍຂອງພວກທ່ານໄວ້ກັບ

---

[1]ພາສາເດີມໝາຍເຖິງຜ້າອ້ຽມທີ່ຄົນໃຊ້ເຄີຍໃຊ້ໃນເວລາປະຕິບັດນາຍຂອງຕົນ.

ພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຫ່ວງໃຍພວກທ່ານຢູ່. ⁸ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຄອຍລະວັງຕົວແລະເຝົ້າຢູ່ ດ້ວຍວ່າສັດຕູຂອງພວກທ່ານຄືມານ ທຽວວົນວຽນໄປມາເໝືອນໂຕສິ່ງທີ່ແຜດສຽງຊອກຫາຄົນທີ່ມັນຈະກັດກິນໄດ້. ⁹ຈົ່ງຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູນັ້ນດ້ວຍໃຈໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອ ໂດຍຮູ້ແລ້ວວ່າພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານທີ່ໂລກກໍປະສົບກັບຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງດຽວກັນນີ້. ¹⁰ແລະເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ທົນທຸກຢູ່ຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຄຸນທັງໝົດ, ຜູ້ໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃນສະຫງ່າລາສີອັນຕະຫລອດໄປໃນ ພຣະຄຣິດ ພຣະອົງເອງຈະຊົງໂຜດແປງໃຈພວກທ່ານໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃຫ້ມີກຳລັງຂຶ້ນ ແລະຊົງບັນດານໃຫ້ມີຮາກອັນແໜ້ນໜາ. ¹¹ລິດທານຸພາບຈົ່ງມີແດ່ພຣະອົງຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ອາແມນ.

ຄຳສະແດງຄວາມຄຳນັບຕອນຫ້າຍ

¹²ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນຢ່າງຫຍໍ້ໆ ມາຍັງທ່ານທັງຫລາຍ ໂດຍຜ່ານທາງຊີລາວານຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືວ່າເປັນພິນ້ອງຜູ້ສັດຊື່ຄົນໜຶ່ງ ເພື່ອເຕືອນສະຕິແລະເປັນພະຍານແກ່ພວກທ່ານ ວ່າພຣະຄຸນນັ້ນເປັນພຣະຄຸນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະຄຸນນັ້ນ. ¹³ນາງ^[1] ທີ່ຢູ່ເມືອງບາບີໂລນ ຊຶ່ງຊົງເລືອກໄວ້ຢ່າງດຽວກັບພວກທ່ານ ແລະມາຮະໂກລູກຂອງເຮົາ ກໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາເໝືອນກັນ. ¹⁴ຈົ່ງທັກທານກັນດ້ວຍການຈຸບອັນສະແດງຄວາມຮັກ. ຂໍສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນ ພຣະຄຣິດ ເທີນ.

* * *

---

^[1]ພາສາເດີມມີແຕ່ສັບພະນາມວ່າ “ລາວ” (ເພດຍິງ) ແຕ່ອາດຈະໝາຍເຖິງຄຣິສຕະຈັກຢູ່ກຸງໂຣມ (ເຊີນເບິ່ງ ພນມ 17:5).

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.